

EIROPAS PARLAMENTS

2004

2009

Sesijas dokuments

11.3.2009

B6-0135/2009 }
B6-0136/2009 }
B6-0137/2009 }
B6-0138/2009 } RC1

KOPĪGS REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

Ievērojot Reglamenta 108. panta 5. punktu, iesniedza:

- *Charles Tannock, Thomas Mann, Georg Jarzembowski un Tunne Kelam* PPE-DE grupas vārdā,
- *Marco Cappato, Marco Pannella, Janusz Onyszkiewicz, Jules Maaten, Marios Matsakis, Olle Schmidt un Elizabeth Lynne* ALDE grupas vārdā,
- *Cristiana Muscardini, Roberta Angelilli, Konrad Szymański, Inese Vaidere, Mieczysław Edmund Janowski un Hanna Foltyn-Kubicka* UEN grupas vārdā,
- *Monica Frassoni, Eva Lichtenberger, Hélène Flautre, Raül Romeva i Rueda, Milan Horáček, Sepp Kussstatscher, Helga Trüpel un Mikel Irujo Amezaga* Verts/ALE grupas vārdā,

nolūkā aizstāt rezolūciju priekšlikumus, kurus iesniegušas šādas grupas:

- Verts/ALE (B6-0135/2009)
- PPE-DE (B6-0136/2009)
- UEN (B6-0137/2009)
- ALDE (B6-0138/2009)

par Tibetas sacelšanās 50. gadadienu un Dalailamas un Ķīnas valdības dialogu

Eiropas Parlamenta rezolūcija par Tibetas sacelšanās 50. gadadienu un Dalailamas un Ķīnas valdības dialogu

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Ķīnu un Tibetu, it īpaši 2008. gada 10. aprīļa un 10. jūlija rezolūcijas,
 - ņemot vērā Dalailamas runu Eiropas Parlamentā 2008. gada 4. decembrī,
 - ņemot vērā ASV un Eiropas Savienības valstu valdību paziņojumu par Tibetu, kas tika pieņemts 2008. gada 10. jūnija ES un ASV augstākā līmeņa sanāksmē,
 - ņemot vērā Reglamenta 108. panta 5. punktu,
- A. tā kā 2009. gada martā aprit 50 gadi, kopš Dalailama aizbēga no Tibetas un kopš sākās viņa trimda Indijā;
- B. tā kā Dalailamas sūtņu un Ķīnas valdības pārstāvju dialoga astoņās kārtās nav gūti vērā ņemami panākumi un tā kā turpmākas sarunas nav plānotas;
- C. tā kā „Memorandā par tibetiešu patiesu autonomiju”, kas sagatavots pēc Ķīnas valdības prasības un ko Dalailamas sūtņi izklāstīja astotajā sarunu kārtā 2008. gada novembrī Pekinā, ir ievēroti Ķīnas Konstitūcijas pamatprincipi un Ķīnas Tautas Republikas teritoriālā integritāte, taču Ķīnas valdība to noraidīja kā „daļējas neatkarības” un „maskētas neatkarības” mēģinājumu;
- D. tā kā Dalailama ir lūdzis izvairīties no vardarbības, ir saņēmis Nobela Miera prēmiju par saviem centieniem un neaicina pasludināt Tibetas neatkarību, bet tikai atsākt sarunas ar Ķīnas varas iestādēm, lai panāktu vispārēju politisku vienošanos par patiesu autonomiju, paliekot Ķīnas Tautas Republikas sastāvā;
- E. tā kā dažās pēdējās dienās Ķīnas iestādes ir pastiprinājušas drošības pasākumus Tibetā, aizliedzot žurnālistiem un ārzemniekiem apmeklēt reģionu un anulējot ārzemniekiem jau izsniegtās atļaujas, tādējādi īstenojot pret tibetiešiem vērstu asu drošības kampaņu;
- F. tā kā liels skaits *An Tuo* klostera mūki tika arestēti Ķīnas Cjinhai provincē 2009. gada 25. februārī miermīlīga gājiena laikā, kas bija rīkots sakarā ar tibetiešu Jaungadu,
1. mudina Ķīnas valdību 2008. gada novembra „Memorandu par tibetiešu patiesu autonomiju” uzskatīt par pamatu būtiskai diskusijai, kas Tibetā radītu pozitīvas un nozīmīgas pārmaiņas, kuras atbilstu Ķīnas Tautas Republikas Konstitūcijā noteiktajiem principiem;
 2. aicina Padomi noskaidrot, kas īsti notika sarunās starp Ķīnas Tautas Republiku un Viņa Svētības Dalailamas sūtņiem;
 3. aicina Padomes prezidentūru sakarā ar 50. gadadienu kopš Dalailamas došanās trimdā uz Indiju pieņemt deklarāciju, kas aicinātu Ķīnas valdību sākt konstruktīvu dialogu, lai panāktu

vispārēju politisku vienošanos, un iekļaut deklarācijā atsauci uz „Memorandu par tibetiešu patiesu autonomiju”;

4. nosoda visus vardarbības aktus, neatkarīgi no tā, vai tos veikuši demonstranti vai tie ir likumību un kārtību sargājošo spēku nesamērīga apspiešana;
5. aicina Ķīnas valdību nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot visus, kas ieslodzīti tikai par iesaistīšanos miermīlīgos protestos, un atskaitīties par visiem nogalinātajiem, pazudušajiem un visiem ieslodzītajiem, kā arī viņiem izvirzītajām apsūdzībām;
6. prasa Ķīnas iestādēm ļaut ārvalstu plašsaziņas līdzekļiem iebraukt Tibetā, tostarp tajos Tibetas rajonos, kas ir ārpus Tibetas autonomā reģiona, un izbeigt īpašo atļauju režīmu, kurš ieviests, lai kontrolētu piekļuvi Tibetas autonomajam reģionam;
7. mudina Ķīnas iestādes atļaut ANO cilvēktiesību ekspertiem un atzītām starptautiskām nevalstiskām organizācijām netraucēti ierasties Tibetā, lai izvērtētu situāciju;
8. aicina Padomes prezidentūru uzņemties iniciatīvu un iekļaut Tibetas jautājumu Vispārējo lietu padomes sanāksmē, lai apspriestu, kā Eiropas Savienība varētu sekmēt Tibetas jautājuma risināšanu;
9. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Ķīnas Tautas Republikas prezidentam, valdībai un parlamentam un Viņa Svētībai Dalailamam.